

**PEMBERITAHUAN PERTANYAAN LISAN
DEWAN RAKYAT MESYUARAT PERTAMA, PENGGAL KETIGA
PARLIMEN KEDUA BELAS**

PERTANYAAN : LISAN

TARIKH : 7 April 2010

SOALAN

Dato' Haji Ismail bin Haji Abd. Muttalib (Maran) minta MENTERI PEMBANGUNAN WANITA, KELUARGA DAN MASYARAKAT menyatakan berapakah jumlah kes pembuangan dan penderaan bayi bagi tempoh 2005-2010 mengikut negeri dan apakah di antara sebab-sebab kejadian ini semakin menjadi-jadi serta tindakan drastik Kerajaan dalam menangani gejala ini.

JAWAPAN

Tuan Yang di-Pertua, Saya mohon izin untuk menjawab pertanyaan Yang Berhormat Maran bersekali dengan pertanyaan Yang Berhormat Nibong Tebal pada 13 April 2010 dan Yang Berhormat Tangga Batu pada 15 April 2010 kerana pertanyaan-pertanyaan tersebut menyentuh isu yang sama. Tuan Yang di-Pertua, Mengikut statistik Polis Diraja Malaysia (PDRM), jumlah kes pembuangan bayi mengikut negeri dari tahun 2005 hingga 2009 adalah seperti berikut :

Negeri	2005	2006	2007	2008	2009	Jumlah
Perlis	0	0	0	0	1	1
Kedah	1	3	4	6	3	17
Pulau Pinang	2	0	5	10	5	22
Perak	5	2	0	5	7	19
Selangor	20	24	20	25	16	105
Kuala Lumpur	1	0	1	0	0	2
Negeri Sembilan	4	3	4	5	8	24
Melaka	1	2	0	0	0	3
Johor	17	21	21	13	11	83
Pahang	1	3	3	4	6	17
Terengganu	0	1	0	3	1	5
Kelantan	1	1	0	4	4	10
Sabah	11	11	11	20	12	65
Sarawak	3	12	7	7	5	34
JUMLAH	67	83	76	102	79	407

Sumber: PDRM (Statistik 2010 tidak diperolehi)

Bagi kes penderaan kanak-kanak termasuk bayi mengikut negeri bagi tahun 2005 hingga 2009 pula, statistik Jabatan Kebajikan Masyarakat adalah seperti berikut:

Negeri	2005	2006	2007	2008	2009	Jumlah
Perlis	30	44	27	63	81	245
Kedah	66	102	54	153	45	420
Pulau Pinang	131	184	216	177	183	891
Perak	172	147	185	138	219	861
Selangor	446	498	816	949	525	3,234
Kuala Lumpur	415	435	444	595	332	2,221
Negeri Sembilan	124	147	171	209	148	799
Melaka	26	31	55	64	125	301
Johor	115	91	163	208	22	599
Pahang	56	91	46	108	139	440
Terengganu	16	41	23	48	40	168
Kelantan	14	8	19	30	34	105
Sabah	0	0	19	8	7	34
Sarawak	189	180	41	30	0	440
JUMLAH	1800	1999	2279	2780	1900	10,758

Sumber: JKM (Statistik 2010 tidak diperolehi)

Berdasarkan kerja kes yang dijalankan oleh Pegawai Kebajikan Masyarakat, antara sebab-sebab berlakunya kes pembuangan bayi termasuklah: i) perasaan takut dan malu yang dialami oleh wanita hamil luar nikah kerana tidak mendapat sokongan keluarga mengenai kehamilan mereka; ii) perasaan takut dihukum kerana kesalahan kehamilan luar nikah sekiranya masyarakat umum mengetahuinya; iii) bayi yang dilahirkan dengan kecacatan menjadi beban kepada keluarga dan tidak diterima sepenuhnya; iv) kurang pendidikan keagamaan menyebabkan wanita hamil luar nikah mengambil jalan mudah tanpa memikirkan akibatnya; v) tiada pengetahuan mengenai khidmat bantuan sokongan yang disediakan bagi kanak-kanak dan wanita hamil luar nikah seperti khidmat kaunseling, perkhidmatan perlindungan untuk diri dan anak yang bakal dilahirkan; vi) bapa kepada bayi yang dilahirkan tersebut tidak mahu bertanggungjawab dan hilang 'ghaib' tidak dapat dikesan. Ianya mengakibatkan ibu muda kehilangan arah serta mengambil tindakan penyelesaian yang tidak sepatutnya; dan vii) wanita pendatang asing tanpa izin yang hamil takut diusir apabila memohon pertolongan dan bantuan tentang kehamilan mereka. Bagi kes penderaan kanak-kanak, antara sebab-sebab berlaku kejadian tersebut termasuklah kanak-kanak dan bayi yang terlalu aktif serta masalah yang dihadapi oleh ibu bapa berkaitan tekanan di tempat kerja, masalah kewangan, krisis rumah tangga dan kurangnya pendidikan agama di kalangan ibu bapa. Tuan Yang di-Pertua, Tindakan-tindakan yang diambil Kerajaan bagi menangani masalah ibu-ibu muda yang bermasalah serta membendung pembuangan bayi termasuklah menyediakan tempat perlindungan bagi kanak-kanak atau wanita yang hamil luar nikah agar mereka dapat melahirkan anak dengan selamat. Institusi-institusi di bawah Jabatan Kebajikan Masyarakat yang menyediakan perlindungan untuk golongan tersebut ialah Taman Seri Puteri sebanyak empat (4) buah dan sebuah Pusat Jagaan Sinar Kasih. Taman Seri Puteri menyediakan kemudahan perlindungan dan pemulihan kepada kanak-kanak perempuan berumur di bawah 18 tahun yang hamil atau melahirkan bayi luar nikah. Pusat Jagaan Sinar Kasih pula diwujudkan bagi wanita hamil luar nikah berusia 18 tahun ke atas yang memerlukan perlindungan dan penjagaan segera. Inisiatif ini juga bertujuan mencegah daripada berlakunya kes buang bayi terutama wanita berumur 18 tahun ke atas. Kementerian juga mempunyai lima puluh lima (55) buah lagi institusi kebajikan, satu ratus empat (104) buah Pejabat Kebajikan Masyarakat Daerah dan lima puluh tiga (53) buah Klinik Nur Sejahtera yang bersedia menerima bayi-bayi yang memerlukan perlindungan. Selain itu, JKM juga menjalinkan kerjasama dengan Pertubuhan Sukarela Kebajikan bagi membantu membendung masalah pembuangan bayi. Terdapat lapan buah Pertubuhan Sukarela Kebajikan yang menerima geran dari JKM yang menyediakan pusat perlindungan bagi ibu-ibu muda ini. Kementerian melalui JKM dan LPPKN juga mengambil usaha-usaha bagi menangani gejala tersebut melalui tindakan seperti berikut: a) Menyediakan perkhidmatan kaunseling di peringkat negeri dan daerah sebagai salah satu usaha untuk memberi

bimbingan dan khidmat nasihat kepada mereka yang masih diperingkat awal terdedah kepada bahaya moral; b) Melaksanakan bengkel interaktif melibatkan keluarga dan kanak-kanak bagi meningkatkan kesedaran mereka tentang tanggungjawab dan peranan terhadap penjagaan kanak-kanak selaras dengan keperluan Akta Kanak-Kanak 2001; (c) Melaksanakan program pencegahan melalui penglibatan ahli masyarakat setempat dalam organisasi akar umbi melalui Jawatankuasa Kebajikan Kanak-Kanak Daerah (JKKD); (d) Menganjurkan kursus kemahiran keibubapaan seperti SmartStart dan Modul Kasih. Selain daripada itu, Program Parenting@Work juga telah diperkenalkan di mana pihak Kementerian mengambil pendekatan untuk memberikan kursus ini di tempat kerja memandangkan kesukaran untuk mendapatkan ibu bapa menghadiri kursus di luar pejabat atas faktor kesibukan serta komitmen terhadap keluarga; dan (e) Mewujudkan Pusat Remaja kafe@TEEN yang menyediakan khidmat kaunseling dan kesihatan bagi membantu remaja mengatasi masalah fizikal, mental dan sosial remaja. Program ini turut memberi peluang kepada remaja berkenalan dengan rakan-rakan dan berkongsi pengalaman serta bertukar-tukar idea baru. Selain itu, LPPKN juga telah mula melaksanakan Pendidikan Kesihatan Reproduktif dan Sosial bagi meningkatkan kefahaman dalam aspek seksualiti, pembentukan nilai sendiri dan perhubungan kekeluargaan antara gender terhadap pihak-pihak tertentu seperti institusi kebajikan, institusi pendidikan dan badan-badan bukan kerajaan. Tuan Yang di-Pertua, Saya ingin menjelaskan bahawa tanggungjawab bagi menangani gejala ini bukan hanya terletak di bawah tanggungjawab Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat semata-mata. Kerjasama dari pelbagai agensi Kerajaan seperti Jabatan Agama Islam dan Kementerian Kesihatan Malaysia serta badan bukan Kerajaan seperti Persatuan Perancang Keluarga Malaysia juga penting dalam usaha membendung masalah pembuangan bayi. Begitu juga dengan tanggungjawab dan peranan masyarakat umum serta sektor korporat. Setiap rakyat Malaysia mempunyai tanggungjawab untuk bersama Kerajaan mengambil segala usaha membendung masalah pembuangan bayi daripada terus berleluasa. Tuan Yang di-Pertua, Usaha meningkatkan kesedaran masyarakat Malaysia seperti yang diusahakan oleh Kementerian bersama-sama dengan akhbar Utusan Malaysia, Astro dan Persatuan Karyawan melalui Projek "KAMI PRIHATIN" merupakan satu permulaan dan adalah menjadi harapan Kementerian agar banyak lagi inisiatif dilaksanakan oleh sektor korporat dan anggota masyarakat Malaysia bagi meningkatkan kesedaran terhadap masalah ini dan akhirnya isu pembuangan dan penderaan kanak-kanak dapat dibendung sepenuhnya.

